

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobců: a) S. S.,
b) M. S.,
bytem X,
zastoupených advokátkou JUDr. Věrou Škvorovou, Ph.D.,
sídlem Francouzská 4, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2017, č. j. 093140/2017/KUSK-DOP/Lac,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2017, č. j. 093140/2017/KUSK-DOP/Lac, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému ze žalobců na náhradě nákladů řízení částku 10 364,60 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobců, advokátky JUDr. Věry Škvorové.
- III. Ing. arch. Z. O., bytem X, není osobou zúčastněnou na řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobci se žalobou podanou zdejšímu soudu dne 7. 12. 2017 domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu S., jako speciálního stavebního úřadu příslušného podle § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním

řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), ze dne 3. 5. 2017, č. j. 100/2016. Tímto rozhodnutím Obecní úřad S. (dále jen „speciální stavební úřad“) povolil stavbu „*Místní komunikace, odvodnění komunikace M., SO 101 Výhybna I, SO 102 Výhybna II, SO 103 Komunikace – obytná zóna, SO 301 Odvodnění komunikace, SO 801 Sadové úpravy*“ na pozemcích parc. č. X, X, X, X, X, X a X v k. ú. M. (dále jen „stavba“).

2. Žalobci v podané žalobě uplatnili celkem 16 žalobních bodů (podrobněji v bodech 17 a následujících rozsudku), ve kterých zpochybňují některé závěry speciálního stavebního úřadu, stejně jako způsob, jakým se žalovaný vypořádal s odvolacími námitkami, které proti těmto závěrům směřovaly. Žalobci namítli, že napadené rozhodnutí se nevypořádalo s jejich odvolací argumentací. Dále namítli rozpor výčtu stavbou dotčených pozemků s výčtem pozemků z územního rozhodnutí, nelogičnost podmínky č. 12 stavebního povolení (povinnost uvést stavbou dotčené pozemky do původního stavu), vztah stavby k doposud neskončeným územním řízením, nesoulad stavebního povolení s územním rozhodnutím, závoz úvozové cesty deponií z pozemku Z. a L. O. (dále jen „stavebníci“), závoz úvozové cesty a jeho vliv na odtokové poměry, nesoulad stavby s územním plánem, umístění Výhybny I, neexistenci odpovídající komunikace pro napojení stavby, nedostatečnou ochranu své studny, nesrozumitelnost projektové dokumentace, zmatečnost rozhodnutí speciálního stavebního úřadu, nerespektování právního zastoupení žalobců, nezákonné vedení spisu a neposkytnutí soupisu spisu, a konečně podjatost Ing. L. M. (oprávněné úřední osoby speciálního stavebního úřadu).
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní důvody jsou totožné s důvody odvolacími. V jednotlivých žalobních bodech žalobci pouze odkazují na své odvolání, obecnými tvrzeními namítají vady řízení a nezákonnost rozhodnutí. Pokud účastník řízení něco tvrdí nebo zpochybňuje, pak se na něj přenáší důkazní břemeno, aby prokázal svá tvrzení. Žalobci žádná konkrétní tvrzení nebo návrhy důkazů v žalobě neuvádí. Žalovanému je z úřední činnosti známo, že mezi žalobci a stavebníky trvá dlouhodobě sousedský spor. Žalovaný zdůrazňuje, že nemohl přihlížet k námitkám žalobců, které mohly být uplatněny v řízení předchozím (§ 114 stavebního zákona). Dále žalovaný zdůrazňuje, že žalobci mohli uplatnit pouze takové námitky ve stavebním řízení, které se přímo dotýkají jejich vlastnického práva (§ 114 odst. 1 věta první stavebního zákona). Pokud žalobci uplatňují námitky např. proti deponii zeminy na pozemku jiného vlastníka, nejde o přípustnou námitku ve stavebním řízení. Uvedl, že se dostatečně podrobně a srozumitelně vypořádal s odvolacími důvody v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalobci převážně napadají vypořádání se s jejich námitkami, které mohly správní orgány pominout podle § 114 stavebního zákona. Nemůže být nezákonností rozhodnutí, pokud se správní orgán nad rámec zákonných povinností snaží účastníkovi správního řízení vysvětlit, proč jeho námitkám nelze vyhovět. Dále uvedl, že o údajné podjatosti oprávněné úřední osoby bylo opakovaně pravomocně rozhodnuto, že vyloučena není.
4. Soud dne 7. 12. 2017 vyzval v souladu s § 34 s. ř. s. potenciální osoby zúčastněné na řízení ke sdělení ve lhůtě dvou týdnů, zda hodlají práva osoby zúčastněné na řízení uplatňovat.
Dne 9. 1. 2018 bylo soudu doručeno podání jednoho ze stavebníků (Z. O., jemuž byla výzva doručena dne 14. 12. 2017), ve kterém uvedl, že žaloba je jen další obstrukční aktivitou žalobců a jejich námitky byly již vypořádány v územním řízení. Vzhledem k tomu, že vyjádření stavebníka bylo podáno po soudem stanovené lhůtě, nebylo se stavebníkem

jednáno jako s osobou zúčastněnou na řízení. Výrokem III soud proto vyslovil, že mu postavení osoby zúčastněné na řízení nenáleží.

Obsah správního spisu

5. Dne 24. 2. 2016 podali stavebníci žádost o vydání stavebního povolení na výše uvedenou stavbu, uvedeným dnem bylo zahájeno stavební řízení.
6. Územní rozhodnutí o umístění stavby bylo vydáno Městským úřadem B. dne 6. 6. 2014 pod č. j. MUBN/24713/2014/VÝST. Z úřední činnosti (věc sp. zn. 45 A 36/2015) je soudu známo, že proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které bylo žalovaným zamítnuto. Zamítnuty byly i žaloba podaná proti tomuto rozhodnutí žalovaného a kasační stížnost proti rozhodnutí zdejšího soudu (rozsudky zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2017, č. j. 45 A 36/2015-95, a Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2018, č. j. 8 As 253/2017-64). V územním řízení žalobci uplatnili mimo jiné námitky vztahu stavby k doposud neskončeným územním řízením, závozu úvozové cesty a jeho vlivu na odtokové poměry, nesouladu stavby s územním plánem a nedostatečnou ochranu své studny. Tyto námitky byly v územním řízení věcně vypořádány.
7. Souhlas podle § 15 stavebního zákona byl vydán dne 3. 12. 2015 pod č. j. MUBN/81596/2015/VÝST. Dále bylo doloženo rozhodnutí Obecního úřadu S. o povolení připojení na pozemní komunikaci.
8. Speciální stavební úřad vydal dne 23. 5. 2016 stavební povolení na stavbu, které bylo rozhodnutím vydaným dne 16. 11. 2016 pod č. j. 115257/2016/KUSK-DOP/Lac žalovaným zrušeno a vráceno speciálnímu stavebnímu úřadu k novému projednání.
9. Speciální stavební úřad opatřením ze dne 24. 1. 2017 oznámil nové projednání stavebního řízení všem známým účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Podle § 112 odst. 2 stavebního zákona upustil od ohledání na místě a ústního jednání, protože mu poměry staveniště byly dobře známy a žádost poskytovala dostatečné podklady pro posouzení stavby, a stanovil, že ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto oznámení mohou účastníci řízení uplatnit své námitky a dotčené orgány svá stanoviska. Žalobci podali celkem 12 námitek k předmětnému řízení (v podáních ze dne 13. 4. 2016 a 14. 2. 2017) včetně námitek podjatosti proti oprávněné úřední osobě Ing. L. M.. O námitce podjatosti bylo žalovaným rozhodnuto usnesením vydaným dne 9. 3. 2017 pod č. j. 030638/2017/KUSK-DOP/Lac se závěrem, že Ing. L. M. není vyloučen z projednávání a rozhodování ve stavebním řízení v předmětné věci.
10. Dne 3. 5. 2017 vydal speciální stavební úřad rozhodnutí, kterým stavbu povolil. Ve svém rozhodnutí vypořádal námitky žalobců (podrobněji v bodech 17 a následujících rozsudku) s tím, že k některým z nich uvedl, že k nim nelze přihlížet, jelikož byly uplatněny v územním řízení. I přesto se však k těmto námitkám věcně vyjádřil.
11. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, ve kterém vznesli celkem 15 námitek (podrobněji v bodech 17 a následujících rozsudku), včetně nové námitek podjatosti.
12. Dne 22. 11. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobců zamítl a rozhodnutí speciálního stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění mimo jiné (podrobněji v bodech 17 a následujících rozsudku) odmítl shodně se speciálním stavebním úřadem některé námitky s tím, že byly uplatněny v územním řízení, některé (nově oproti

speciálnímu stavebnímu úřadu) s tím, že žalobci jimi nejsou dotčeni na svých vlastnických právech.

Posouzení věci krajským soudem

13. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
14. V dalším kroku již soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud shledal, že žaloba je důvodná.
15. Žalobci předně namítli, že se žalovaný nevypořádal s jejich odvolacími námitkami. Tato námitka je důvodná. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „[f]unkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Obdobně z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu také vyplývá, že „[n]evypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Může to však způsobit i nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Jak však konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, „[n]epřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí“. Srovnej též např. rozsudek ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 382/2018-21.
16. Soud předně konstatuje, že napadené rozhodnutí je z větší části tvořeno rekapitulací odvolání žalobců, přičemž vlastní odůvodnění je poměrně strohé a obecné. Řada odvolacích námitek je tak vypořádána obecným odkazem, některé jen svým uvedením v závorce v jedné větě a některé nejsou vypořádány vůbec. Napadené rozhodnutí je tak ve většině bodů na samé hraně přezkoumatelnosti, a v některých případech i za ní. Zároveň je

nutno dodat, že stejným deficitem trpěla i předešlá rozhodnutí ve věci rozhodnutí o umístění stavby, z nichž prvé bylo soudem pro nepřezkoumatelnost zrušeno a druhé obstálo jen díky kvalitně zpracovanému prvostupňovému rozhodnutí. Soud proto znovu zdůrazňuje, že žalovaný je povinen se odvoláním řádně zabývat tak, aby bylo zřejmé, z jakých důvodů je nepokládá za důvodné. K jednotlivým žalobním bodům (které z větší části vychází z odvolacích námitek) uvádí soud následující:

17. Žalobci již ve svém odvolání namítali, že označení staveb ve vydaném stavebním povolení nesouhlasí s projektovou dokumentací a rozhodnutím o umístění stavby. Soud předně souhlasí se žalobci, že označení povolovaných staveb neodpovídá zcela rozhodnutí o jejich umístění. Konkrétně u stavby „SO 301 Odvodnění komunikace“ je v rozhodnutí o umístění stavby pod označením SO 301 uvedena stavba zcela jiná – kabelové vedení. Podobně stavba „SO 801 Sadové úpravy“ se takto označená v rozhodnutí o umístění stavby nenachází. V rozhodnutí o umístění stavby jsou sice uvedeny stavby „SO 103 Komunikace - obytná zóna“, „SO 104 Odvodňovací příkop“ a „SO 401 Sadové úpravy“, které by patrně mohly odpovídat stavbám uvedeným výše, nicméně žalovaný se touto otázkou vůbec nezabýval, snad vyjma obecného odkazu na to, že soulad s rozhodnutím o umístění stavby byl posouzen obecným stavebním úřadem. Takovéto odůvodnění však nelze pokládat za dostatečné. Soud je toho názoru, že žalovaný měl v napadeném rozhodnutí buď sám vysvětlit, že se jedná pouze o odlišné označení týchž staveb, nebo (pokud by měl za to, že soulad staveb s rozhodnutím o jejich umístění je sporný) požádat správní orgán nadřízený obecnému stavebnímu úřadu o přezkoumání souhlasu dle § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (k povaze souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona jako závazného stanoviska srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 As 176/2012-140, nebo ze dne 4. 9. 2019, č. j. 9 As 140/2019-22). Žalovaný však ani jednou ze shora naznačených cest nepostupoval a spokojil se pouze s obecným odkazem na existenci souhlasu obecného stavebního úřadu, který však k této otázce neobsahoval žádné odůvodnění, když pouze obecně konstatoval soulad povolované stavby s rozhodnutím o jejím umístění. Rozhodnutí žalovaného je tak v této otázce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Totéž platí i pro související námitku (uplatněnou již v prvostupňovém řízení), podle které přesahuje povolovaná stavba rámec ploch, na které byla rozhodnutím o umístění stavby umístěna. Speciální stavební úřad se touto námitkou obsáhle zabýval a vysvětlil, že odlišné označení některých pozemků oproti územnímu rozhodnutí je důsledkem proběhlého dělení pozemků a změnou číslování pozemků v katastru nemovitostí. Ve vztahu k pozemku parc. č. X pak uvedl, že se na tomto pozemku nachází stávající zelený pás nebo zeleň. Nejedná se tedy o změnu rozsahu stavby, neumísťují se zde nové stavby ani není navržena změna funkčního využití dotčené části pozemku, nejsou dotčeny jiné než již řešené pozemky v souladu s pravomocným územním rozhodnutím. Jedná se tedy o otázku souladu stavby s pravomocným územním rozhodnutím. Žalobci ve svém odvolání závěr o faktickém souladu sporovali, když uvedli, že bylo žádáno i o vydání stavebního povolení k navrhovanému objektu SO-801 ve vztahu k pozemku parc. č. X, což nemá oporu v územním rozhodnutí. Žalovaný se k této otázce žádným způsobem (vyjma shora uvedeného obecného odkazu na souhlas obecného stavebního úřadu) nevyjádřil, a jeho rozhodnutí je tak i v této otázce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
18. Žalobci dále namítli nelogičnost podmínky č. 12 rozhodnutí speciálního stavebního úřadu, jež stanoví povinnost stavebníka uvést stavbou dotčené pozemky do původního stavu (na

náklady stavebníka), když dotčenými pozemky jsou dle vydaného územního rozhodnutí a vydaného stavebního povolení pouze pozemky, kde má probíhat realizace stavby. Tato námitka není důvodná. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že v průběhu provádění stavby může dojít k situaci, že bude nutno pro provádění stavby použít i jiné pozemky než ty, na kterých je stavba umístěna. Pro tento případ speciální stavební úřad stanoví podmínku pro provedení stavby, že bude-li nutno k této variantě přikročit, jsou podle podmínek stanovených speciálním stavebním úřadem stavebníci povinni takto dotčené pozemky po dokončení stavby uvést do původního stavu na své náklady a protokolárně je předat majiteli. Soud se s tímto odůvodněním ztotožňuje a dodává, že obdobná podmínka je u stavebních povolení zcela běžná a ničeho nelogického na ní nevidí.

19. Žalobci dále namítli, že ve věci bylo rozhodnuto, přestože nebyla ukončena všechna související územní řízení. Tato námitka není důvodná. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, nepřihlíží. Speciální stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že tato námitka byla uplatněna v územním řízení, a nelze k ní tedy přihlídnout. Přesto se však nad rámec tohoto odůvodnění námitkou též věcně zabýval. Žalovaný pak ve svém rozhodnutí ocitoval shora uvedené ustanovení stavebního zákona s tím, že speciální stavební úřad učinil správně, pokud k námitkám uplatněným v územním řízení nepřihlédl. Z územního rozhodnutí je zřejmé, že žalobci v něm tuto námitku skutečně uplatnili, což ani oni sami v podané žalobě nezpochybňují. V územním řízení byla tato námitka věcně vypořádána. V souladu s § 114 odst. 2 stavebního zákona tedy nebylo možné k této námitce ve stavebním řízení přihlížet a správní orgány postupovaly správně, pokud k námitce nepřihlédly. Na výše řečeném nemůže nic změnit ani to, že ve svém předchozím rozhodnutí speciální stavební úřad námitku věcně vypořádal, ani to, že se k ní ve svém druhém rozhodnutí nad rámec nutného odůvodnění věcně vyjádřil. Takový postup nelze pokládat za zmatečný, jak tvrdí žalobci, nýbrž pouze za projev vstřícnosti speciálního stavebního úřadu, který, aniž by k tomu byl s ohledem na § 114 odst. 2 stavebního zákona povinen, vysvětlil žalobcům ve svém rozhodnutí, proč jejich námitku nepokládá za důvodnou. Ze stejného důvodu nejsou důvodné námitky žalobců týkající se rozporu stavby s územním plánem, závozu úvozové cesty a s tím spojené změny odtokových poměrů a rovněž námitka týkající se nedostatečné ochrany studny žalobců. Všechny tyto námitky byly uplatněny v územním řízení (což žalobci nijak nerozporují), kde byly také vypořádány, a správní orgány k nim tedy správně nepřihlédly, pouze speciální stavební úřad se nad rámec nutného odůvodnění vyjádřil k uvedeným námitkám i věcně, což nelze pokládat za nezákonnost či zmatečnost, ale pouze za projev vstřícnosti vůči žalobcům samotným. Nad rámec nutného odůvodnění soud dodává, že odůvodnění napadeného rozhodnutí mohlo (a mělo) být podrobnější. Žalovaný mohl minimálně konkrétně uvést, ke kterým odvolacím námitkám nepřihlíží. Nicméně jelikož odvolací námitky navazovaly na námitky vznesené v průběhu řízení na prvním stupni a speciální stavební úřad ve svém rozhodnutí jednoznačně (více viz bod 24 rozsudku) identifikoval, ke kterým námitkám nepřihlíží, rozhodnutí správních orgánů jako celek v této otázce obstála.
20. Žalobci dále namítli, že dojde k závozu úvozové cesty deponií z pozemku stavebníků. Tato námitka není důvodná. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že k této námitce nelze přihlídnout, jelikož žalobci neuvádějí, jak se jimi uplatněné odvolací námitky dotýkají jejich vlastnických práv.

21. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.
22. Ze shora uvedeného ustanovení vyplývá, že účastníci stavebního řízení podle § 114 odst. 1 věty první stavebního zákona nemají neomezený prostor k uplatňování námitek proti stavbě, ale mohou vznést pouze takové námitky, které se přímo dotýkají jejich vlastnického práva. Zároveň jsou povinni ve svých námitkách rovněž uvést, v čem takové dotčení svého vlastnického práva spatřují. V opačném případě zákon výslovně stanoví, že se k jejich námitkám nebude přihlížet. Žalobci ani v podané žalobě, ani ve svých vyjádřeních v průběhu správního řízení neuvedli, v čem spatřují dotčení svého vlastnického práva deponií na pozemku stavebníků. K jejich námitce tak nebylo možné přihlížet. Soud tak konstatuje, že speciální stavební úřad pochybil (ve prospěch žalobců), pokud se touto námitkou věcně zabýval, nicméně žalovaný správně uvedl, že k této námitce nelze přihlídnout. Skutečnost, že se žalovaný nevyjádřil k této odvolací námitce věcně, tedy není vadou jeho rozhodnutí. Ze stejného důvodu nejsou důvodné námitky žalobců týkající se umístění Výhybny I a neexistence odpovídající komunikace pro napojení stavby. I v těchto případech žalobci v průběhu správního (a ani soudního) řízení neuvedli, v čem spatřují dotčení svého vlastnického práva ve vztahu k uvedeným námitkám. Žalovaný u těchto námitek správně uvedl, že k nim z tohoto důvodu nelze přihlídnout (žalovaný sice použil ne zcela přesnou terminologii, když uvedl, že o námitkách nelze rozhodnout, nicméně z jeho rozhodnutí je zcela zřejmé, že měl na mysli, že k uvedeným námitkám nelze přihlídnout), aniž by se k nim věcně vyjadřoval, což je ze shora uvedených důvodů postup zcela v souladu se zákonem.
23. Žalobci dále namítli, že projektová dokumentace je nesrozumitelná a neumožňuje účastníkům orientaci přímo v terénu. Speciální stavební úřad k této námitce uvedl, že projektová dokumentace je v souladu s legislativními požadavky, přičemž v zájmu eliminace nejistoty stanovil jako podmínku č. 7 stavebního povolení kontrolní prohlídku po vytyčení stavby. Žalobci ve svém odvolání namítali, že nesrozumitelnost projektové dokumentace je vylučuje z možnosti věcné argumentace a ověření ve vztahu k prostorovému umístění stavby. Žalovaný se k projektové dokumentaci nijak nevyjádřil, pouze uvedl, že podmínku č. 7 pokládá za zcela legitimní. Vzhledem k tomu, že žalovaný zcela pominul námitku týkající se projektové dokumentace, je jeho rozhodnutí v této otázce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Soud přitom podotýká, že případná nesrozumitelnost projektové dokumentace, resp. její nesoulad s právními předpisy může mít dopad na možnost ostatních účastníků stavebního řízení stavbu posoudit a vznášet proti ní kvalifikované námitky. Žalovaný se tak v dalším řízení bude muset k projektové dokumentaci řádně vyjádřit.
24. Žalobci dále namítli zmatečnost rozhodnutí speciálního stavebního úřadu, jelikož není zřejmé, ke kterým námitkám nepřihlížel, neboť výčet námitek z jejich dvou podání (které speciální stavební úřad pokládal za totožné) nesouhlasí. Tato námitka není důvodná. Soud

dává žalobcům za pravdu potud, že speciální stavební úřad na straně 29 svého rozhodnutí chybně uvedl číslování některých námitek žalobců. Nicméně z jeho rozhodnutí jako celku je zcela nepochybné, že kterým námitkám nepřihlížel (jde o námitky uvedené v bodě 19 rozsudku). Tato zjevná písařská chyba speciálního stavebního úřadu tak nemá žádný vliv na zákonnost jeho rozhodnutí. Žalovaný se k této otázce ve svém rozhodnutí nijak nevyjádřil. Vzhledem k tomu, že se však jedná o otázku pouze formálního charakteru bez vlivu na zákonnost rozhodnutí, není tato dílčí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí důvodem pro jeho zrušení. Nad rámec nutného odůvodnění lze dodat, že podání samotných žalobců jsou poměrně nepřehledná (pro ilustraci soud uvádí, že obsahově obdobné námitky mají jiná čísla v obou podáních učiněných v prvostupňovém řízení, jiná v odvolání a jiná v žalobě) a pochybení speciálního stavebního úřadu při jejich číslování je vcelku pochopitelné. Podstatné však je, že z jeho rozhodnutí je jasné patrné, že kterým námitkám nepřihlížel.

25. Žalobci dále namítli, že se žalovaný nijak nevyjádřil k jejich odvolací námitce, že z rozhodnutí speciálního stavebního úřadu není zřejmé, jak se vypořádal s námitkou nerespektování jejich právního zastoupení. Speciální stavební úřad ve svém rozhodnutí připustil, že oznámení o novém projednání stavebního řízení ze dne 24. 1. 2017 zaslal původně pouze žalobcům, avšak nikoliv jejich zástupkyni, které však toto oznámení následně rovněž zaslal. Z tohoto odůvodnění je zřejmé, že speciální stavební úřad svou chybu napravil. Žalovaný se k této otázce sice nevyjádřil, nicméně toto pochybení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, jelikož z rozhodnutí speciálního stavebního úřadu je zřejmé, že procesní pochybení bylo napraveno, což žalobci sami ani nezpochybňují.
26. Žalobci dále namítli, že se žalovaný nijak nevyjádřil k jejich odvolací námitce ve vztahu k vedení spisu, který byl částečně veden v počítači, přičemž žalobcům nebyl předložen soupis spisu. Speciální stavební úřad k této otázce uvedl, že soupis spisu v předmětné věci je veden oprávněnou úřední osobou v počítači, postupně je doplňován a bude vytištěn až po vydání příslušného rozhodnutí. Účastníci řízení nepožadovali nahlédnout do počítače, domáhali se vytištěného soupisu spisu. Speciální stavební úřad nedisponuje takovými prostředky, aby tiskl seznam nebo jednotlivé stránky pokaždé při doplnění spisu. Účastníci řízení nejsou nadřízeným orgánem pro posuzování vedení spisu správním orgánem. Žalovaný se pak k věci vůbec nevyjádřil. Soud předně konstatuje, že absence soupisu spisu, kterou speciální stavební úřad ve svém rozhodnutí přiznává, je v rozporu s § 17 odst. 1 větou pátou správního řádu, podle které spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Výše uvedený požadavek správního řádu přitom není jen formalitou. Existence soupisu spisu je nezbytná pro řádnou orientaci ve spise, a tím i pro efektivní realizaci práva účastníků na nahlédnutí do spisu podle § 38 správního řádu. Žalobci správně poukazovali ve své námitce ze dne 14. 2. 2017, že bez soupisu spisu není ani možné ověřit, že jim byl k nahlédnutí skutečně předložen celý správní spis. Žalovaný pak pochybil, když se k této námitce žalobců vůbec nevyjádřil. Nicméně ani tato pochybení správních orgánů by sama o sobě nepostačovala ke zrušení napadených rozhodnutí, jelikož z podání žalobců je zřejmé, že uvedené pochybení silničního správního úřadu jim žádným způsobem nezabránilo v seznámení se s věcí, ani jim neodebralo možnost vznášet kvalifikované námitky vůči povolované stavbě. Lze tedy mít za to, že ani dílčí procesní vada postupu speciálního stavebního úřadu, ani dílčí nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného neměly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

27. Žalobci konečně namítli podjatost oprávněné úřední osoby speciálního stavebního úřadu Ing. L. M.. Námitku samotnou odůvodnili jeho postupem při nahlížení do spisu a způsobem vyhodnocení jejich námitek v rozhodnutí speciálního stavebního úřadu. Tato námitka není důvodná. Soud předně konstatuje, že žalobci námitku podjatosti uplatnili již v řízení před speciálním stavebním úřadem, přičemž jejich námitka nebyla žalovaným shledána důvodnou, a to usnesením vydaným dne 9. 3. 2017 pod č. j. 030638/2017/KUSK-DOP/Lac. Poté, co žalobci vznesli námitku podjatosti znovu ve svém odvolání, vypořádal se s ní žalovaný v napadeném rozhodnutí, když uvedl, že znovu podaná námitka podjatosti pouze uvádí subjektivní pocity žalobců z průběhu řízení, nikoliv nové skutečnosti, které by uváděly doložitelnou pochybnost, v čem je podjatost oprávněné úřední osoby spatřována a dokládá spíše pouze obstrukční aktivitu žalobců. Ing. M. není v projednávané věci účastníkem řízení, svědkem nebo znalcem, nemá na vyřízení věci žádný majetkový ani osobní zájem, takový zájem nemá ani osoba jemu blízká, k účastníkům řízení ani k jejich zástupcům nemá poměr příbuzenský, švagrovský nebo osvojenecský ani takový poměr v minulosti neměl, nezastupuje účastníka řízení v dané věci, není účastníku řízení nebo jeho zástupci pracovně podřízen, a ani nemá k účastníkovi řízení nebo k jeho zástupci důvěrně přátelský nebo zjevně nepřátelský poměr. Soud se s názorem žalovaného ztotožňuje. Žalobci v podané žalobě argumentují pouze postupem Ing. M. v průběhu řízení, na kterém však soud nevidí nic, na základě čeho by šlo pochybovat o jeho nepodjatosti.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. S ohledem na výše uvedené závěry soud napadené rozhodnutí zrušil, aniž nařizoval jednání, podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. Vysloveným právním názorem jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení bude žalovaný zejména věnovat podanému odvolání větší pozornost a své rozhodnutí řádně odůvodnit.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci měli ve věci plný úspěch, a proto jim náleží náhrada nákladů řízení. Společné náklady žalobců zahrnují náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení, náhrada hotových výdajů a náhrada DPH, neboť zástupkyně žalobců je plátcem DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Odměna za zastupování dvou účastníků za dva úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 12 odst. 4, § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)] činí 9 920 Kč. Náhrada hotových výdajů činí za 2 úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) celkem 600 Kč. Náhrada DPH z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů činí 21 % z 10 520 Kč, tj. 2 209,20 Kč. Náklady na zastoupení advokátem tak činí celkem 12 729,20 Kč, na každého ze žalobců připadá částka 6 364,60 Kč. Každý ze žalobců dále vynaložil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč podle položky 18 bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků a soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku soudních poplatků. Každý ze žalobců tak má právo na náhradu nákladů ve výši 10 364,60 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupkyně žalobců, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. dubna 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu